

Nr 141

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående vissa ändringar i statens allmänna avlöningsreglemente, m. m.; given Stockholms slott den 3 april 1959.

Kungl. Maj:t vill härmed, under återopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över civilärenden för denna dag, föreslå riksdagen att bifalla de förslag, om vilkas avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

GUSTAF ADOLF

Sigurd Lindholm

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen föreslås, att riksdagen måtte bemyndiga Kungl. Maj:t att vidtaga vissa ändringar i statens allmänna avlöningsreglemente och avlöningsreglementet för övningslärare. Vissa av ändringarna är föranledda av riksdagens redan fattade beslut eller avhängiga av bifall till förslag, som i statsverkspropositionen framlagts för årets riksdag. Ändringar påkallas även för lösning av vissa särskilda frågor, som varit föremål för beredning inom civildepartementet.

Vidare begärs riksdagens godkännande av ändringar i grunderna för kontraktsanställning av viss universitets- eller högskoleutbildad personal m. m.

*Utdrag av protokollet över civilärenden, hållet inför Hans Maj:t
Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 3 april
1959.*

N ä r v a r a n d e :

Statsministern ERLANDER, ministern för utrikes ärendena UNDÉN, statsråden NILSSON, STRÄNG, ANDERSSON, LINDSTRÖM, LINDHOLM, KLING, SKOGLUND, EDENMAN, NETZÉN, JOHANSSON, AF GEIJERSTAM.

Efter gemensam beredning med statsrådets övriga ledamöter anmäler chefen för civildepartementet, statsrådet Lindholm, frågor om *ändringar i gällande avlöningsreglementen, m. m.* samt anför därvid följande.

I olika tidigare propositioner till årets riksdag har framlagts förslag, som föranleder ändringar i gällande statliga avlöningsreglementen.

I årets statsverksproposition (VIII ht, p. 69) föreslås sålunda, att rasbiologiska institutet skall upphöra såsom ett självständigt institut och i stället organiseras som institution för medicinsk genetik inom medicinska fakulteten vid Uppsala universitet. Under samma huvudtitel (p. 174) föreslås, att särskilda försöksskolan i Linköping skall kallas statens försöksskola i Linköping samt att vissa övningslärartjänster skall inrättas vid nämnda skola. Vidare har däri (p. 239) under anslagsrubriken »Skolor för blinda: Avlöningar» sammanförts de två hittillsvarande avlöningsanslagen till läroanstalter för blinda och vårdanstalten i Lund för blinda med komplicerat lyte. I statsverkspropositionen (IX ht, p. 58) framlagt förslag om införande av ett representationsbidrag till rektor vid Alnarps lantbruks-, mejeri- och trädgårdsinstitut har bifallits av riksdagen (JU 1, rskr 9).

Ytterligare förslag av här avsedd natur har framlagts i bl. a. prop. 1959: 89 angående inrättande av en lärarhögskola i södra Sverige och prop. 1959: 92 angående utbildning av lärare i manlig slöjd. I anslutning till de i dessa propositioner framlagda förslagen har begärts riksdagens bemyndigande för Kungl. Maj:t att vidtaga av förslagen betingade författningsändringar.

Vidare har i prop. 1959: 42 angående vissa anslag ur kyrkofonden m. m. framlagts förslag, som föranleder vissa ändringar i prästlönerreglementet. I propositionen begärt bemyndigande för Kungl. Maj:t att vidtaga av förslagen betingade ändringar i reglementet har redan lämnats av riksdagen (L³U 6, rskr 88).

Inom civildepartementet har härutöver varit föremål för beredning vissa andra lönefrågor, som för sin lösning påkallar ändringar i avlöningsreglementena.

Vidare torde få anmälas fråga om ändrade grunder för kontraktsanställning av viss universitets- eller högskoleutbildad personal m. m., vilken fråga är av sådan natur, att den bör underställas riksdagen.

I. Vissa ändringar i avlöningsreglementena

Såsom framgår av det tidigare anförda har i vissa propositioner till årets riksdag begärts bemyndigande för Kungl. Maj:t att besluta om de författningsändringar, som påkallas vid bifall till framlagda förslag.

Jag torde nu få anmäla frågan om övriga erforderliga ändringar i avlöningsreglementena. Innan jag övergår därtill, vill jag beröra en fråga, som sammanhänger med den av 1957 års riksdag beslutade löneregleringen för skolledare m. m. (prop. 183, SU 178, rskr 390).

Den i anledning av skolstyrelseren av 1957 års riksdag beslutade löneregleringen för skolledare m. m. innebar bl. a., att tjänsterna som skoldirektör och biträdande skoldirektör i Stockholm, Göteborg och Malmö skulle i avlöningshänseende bli föremål för kommunal reglering. Sedan överenskommelse den 19 november 1958 träffats mellan lönenämnderna i Göteborg och Malmö, å ena sidan, samt Läroverkslärarnas riksförbund och Tjänstemännens centralorganisation, å andra sidan, angående löne- och anställningsvillkor för skoldirektörer och biträdande skoldirektörer i Göteborg och Malmö, erfordras vissa ytterligare föreskrifter i de statliga avlöningsreglementena — bl. a. om tjänsteförening — utöver de som meddelats med stöd av beslut av 1958 års riksdag (prop. 147, SU 105, rskr 250). Med hänsyn till att någon motsvarande överenskommelse ännu icke träffats beträffande skolchefstjänsterna i Stockholm, är det icke möjligt att i förevarande sammanhang för riksdagen i detalj redovisa de ändringar i avlöningsbestämmelserna, som kan bli erforderliga med anledning av den kommunala regleringen av här nämnda skolchefstjänster. Därest riksdagen ej har något att erinra häremot, torde det få ankomma på Kungl. Maj:t att utfärda erforderliga föreskrifter.

A. Statens allmänna avlöningsreglemente (Saar)

Jag torde här få redovisa den närmare innebörden av sådana förslag till ändringar i Saar, vilka icke omfattas av de bemyndiganden att företaga ändringar, som begärts i andra propositioner till årets riksdag eller av tidigare lämnade bemyndiganden. Med hänsyn till ändringarnas karaktär framlägges ej i detta sammanhang något utarbetat författningsförslag.

29 §.

Semester och däremot svarande annan ledighet

Enligt de under denna paragraf meddelade särskilda bestämmelserna för bl. a. universiteten och vissa högskolor äger ordinarie lärare åtnjuta ferier

i stället för semester. Detta gäller dock ej i fråga om chefen för rasbiologiska institutet, tillika professor i rasbiologi.

I årets statsverksproposition (VIII ht, p. 69) föreslås, att rasbiologiska institutet skall upphöra såsom självständigt institut och i stället organiseras som institution för medicinsk genetik inom medicinska fakulteten vid Uppsala universitet. Den nuvarande tjänsten som professor och chef för institutet föreslås skola uppföras såsom professor i medicinsk genetik å universitetets personalförteckning, vilket bl. a. medför, att innehavaren av tjänsten enligt universitetsstatuterna blir berättigad till ferier i stället för semester. Till följd härav torde — vid bifall till förenämnda förslag — den tidigare nämnda särbestämmelsen för chefen för rasbiologiska institutet böra utgå.

33 §.

Särskilda ersättningar

Enligt punkten 3 a) av de under denna paragraf meddelade särskilda bestämmelserna för utrikesförvaltningen utgår bl. a. *förflyttningsbidrag* till vissa grupper av tjänstemän. Förflyttningsbidraget motsvarar en månadslön, inberäknat vissa andra kontanta avlöningsförmåner, dock högst 3 500 kronor, och utgår under förutsättning att tjänsteman, för att tillträda honom meddelat förordnande att tjänstgöra utomlands eller för att med frånträdan- de av sådant förordnande tjänstgöra inom riket, nödgas flytta från ort till annan.

Jag föreslår nu, att rätten till förflyttningsbidrag utsträcker att gälla för vissa kategorier av tjänstemän, beträffande vilka i stort sett samma skäl för rätt till förflyttningsbidrag kan anföras som i fråga om de grupper, som f. n. äger rätt till dylikt bidrag. Jag åsyftar härvid pressattachéer och lantbruksattachéer, vilka sistnämnda tjänstemän upptages under särskild rubrik i denna paragraf. Med hänsyn till att ortstillägg till pressattaché ej beräknas på samma sätt som för den diplomatiska och konsulära personalen torde böra föreskrivas, att vid beräkning av förflyttningsbidrag till pressattaché hänsyn ej må tagas till högre ortstillägg än som utgår till förste beskickningssekreterare på den ort, där befattningen som pressattaché skall tillträdas. I annat fall skulle nämligen sådan attaché kunna få ett förhållandevis högre förflyttningsbidrag än det som utgår till diplomatisk personal i motsvarande lönegrad.

38 §.

Tjänstebostad m. m.

Enligt punkten 2 av de under denna paragraf meddelade särskilda bestämmelserna för utrikesförvaltningen äger såsom beskickningschef tjänstgörande sändebud rätt till fri tjänstebostad i av statsverket ägd eller disponerad lägenhet. Samma förmån tillkommer jämväl annan till utrikesförvaltningen

hörande tjänsteman i den mån Kungl. Maj:t, vad angår ordinarie tjänsteman med stöd av riksdagens beslut, därom särskilt beslutar.

I en inom utrikesdepartementet upprättad, den 25 februari 1959 dagtecknad promemoria framhålles, att de utomlands stationerade chefstjänstemän, som ej har rätt till fri tjänstebostad, bestrider sina bostadskostnader av de kontanta löneförmånerna. Deras prisutjämningsstillägg avpassas emellertid så, att de erhåller full täckning för bostadskostnaderna. Kostnaderna för dessa tjänstemäns bostäder belastar sålunda den i utrikesförvaltningens avlöningsstat uppförda anslagsposten Prisutjämningsstillägg, medan de bostadskostnader, som hänför sig till tjänstemän med fri tjänstebostad, belastar det under tredje huvudtiteln uppförda förslagsanslaget Ersättning till statens allmänna fastighetsfond: Beskickningsfastigheternas delfond. Sistnämnda anslag utbetalas och disponeras av byggnadsstyrelsen. En sådan reglering över anslagsposten Prisutjämningsstillägg har visat sig medföra vissa olägenheter dels i fråga om kostnadsredovisningen och dels i fråga om beräkningen av nämnda anslagspost. Med hänsyn härtill anses anledning föreligga att utvidga kretsen av tjänstemän, som har rätt till fri tjänstebostad.

Över promemorian har efter remiss utlåtanden avgivits av *statskontoret* den 18 mars och *riksräkenskapsverket* den 19 mars 1959. Statskontoret anser hinder icke möta för förslaget genomförande och riksräkenskapsverket förklarar sig i sitt utlåtande icke vilja motsätta sig det framlagda förslaget.

Jag får i anslutning till det anförda föreslå, att rätt till fri tjänstebostad tillerkännes ej blott sändebud utan även annan tjänsteman, som förordnats antingen att med ställning som sändebud tjänstgöra som chef för beskickning eller permanent delegation eller att med ställning som generalkonsul tjänstgöra som chef för generalkonsulat.

Ett genomförande av vad här föreslagits beräknas medföra, att belastningen å anslaget till prisutjämningsstillägg minskar med omkring 600 000 kronor för helt budgetår, medan belastningen å förslagsanslaget Ersättning till statens allmänna fastighetsfond: Beskickningsfastigheternas delfond ökar med samma belopp. Någon utgiftsökning för statsverket är det sålunda ej fråga om. Jag förutsätter givetvis, att här berörda tjänstemäns prisutjämningsstillägg minskas med belopp motsvarande de bostadskostnader, som enligt förslaget kommer att överföras till fastighetsfondsanslaget.

B. Avlöningsreglementet för övningslärare (Arö)

Vissa ändringar erfordras jämväl i *avlöningsreglementet för övningslärare* den 9 juni 1950 (nr 386). Vid bifall till vad i årets statsverksproposition (VIII ht, p. 174) föreslagits beträffande den särskilda försöksskolan i Linköping erfordras ändringar i 2 § 4 mom. och 5 § 1 mom. reglementet. I 2 § 4 mom. bör sålunda benämningen »särskilda försöksskolan i Linköping» utbytas mot »statens försöksskola i Linköping» och vidare bör den i 5 § 1

mom. intagna tabellen ändras med hänsyn till att de vid försöksskolan inrättade övningslärartjänsterna blir inplacerade i lönegrad.

Inom ecklesiastikdepartementet pågår f. n. en omarbetning av stadgan för övningslärare. Då innehållet i stadgan ännu icke kan överblickas i alla delar, är det icke möjligt att i detta sammanhang för riksdagen redovisa de ändringar i Arö, som kan bli erforderliga till följd av eventuella stadgeändringar. Därest riksdagen ej har något att erinra häremot, torde det få ankomma på Kungl. Maj:t att göra härav föranledda ändringar i Arö.

Hemställan

Vad i det föregående förordats bör i princip träda i kraft den 1 juli 1959. Det torde få ankomma på Kungl. Maj:t att utfärda de övergångsbestämmelser, som kan finnas erforderliga.

Under återopande av det anförda hemställer jag, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen bemyndiga Kungl. Maj:t att

1) vidtaga ändringar i statens allmänna avlöningsreglemente den 30 juni 1948 (nr 436) och avlöningsreglementet för övningslärare den 9 juni 1950 (nr 386) i huvudsaklig överensstämmelse med vad i det föregående under I förordats, samt

2) utfärda de övergångsbestämmelser, som kan bli erforderliga i anledning av förenämnda förslag.

II. Kontraktansättning av viss högskoleutbildad personal m. m.

I prop. 1957: 120 framlade Kungl. Maj:t förslag till grunder för en friare lönesättning för högskoleutbildad teknikerpersonal. Förslagen godkändes av riksdagen (SU 90, rskr 225).

Riksdagens beslut innebär, såvitt nu är i fråga, att såsom en försöksanordning kontraktansättning av högskoleutbildade tekniker i viss utsträckning kan medgivnas. För dylik kontraktansättning gäller följande.

Kontraktansättning kan komma till användning för högskoleutbildad teknikerpersonal med undantag av lantmätare samt innehavare av militär eller civilmilitär beställning. Kontraktansättning får endast tillämpas för personal med forskningsuppgifter eller därmed närbesläktat högt kvalificerat utvecklingsarbete. Kontraktansättning kan tillämpas för såväl nyanställning som bibehållande vid tjänsten av befattningshavare med nyss angivna arbetsuppgifter. Kontraktansättningen är begränsad till tjänster i 26 lönegraden på löneplan A samt tjänster på löneplan B. Före kontraktansättning fordras i varje särskilt fall — såväl vid nyanställning som vid bibehållande i tjänst av redan anställd — Kungl. Maj:ts bemyndigande till vakantsättning av viss för högskoletekniker avsedd tjänst inom nyss angivet lönegradsområde. Utan dylik vakantsättning får kontraktansättning icke förekomma. Befattningshavare, som erhåller kontraktansättning, skall i förekommande fall avgå från sin tjänst. Kontraktsvillkoren bestämmas — inom ramen för tillgängliga medel — av myndigheten.

Vid statens vattenfallsverk, där de nu angivna riktlinjerna för utnyttjande av kontraktsanställning i övrigt äger tillämpning, må kontraktsanställning — utom för avsedd personal med forskningsuppgifter och därmed närbesläktat högt kvalificerat utvecklingsarbete — tillämpas jämväl för ledande ingenjörspersonal vid byggnadsverksamheten, vartill i detta sammanhang även räknas konstruktionsverksamhet och av verkets byggande uppgifter i övrigt föranledd verksamhet.

Kontraktsanställningsformen får ej utnyttjas såsom ett medel för konkurrens olika statliga myndigheter emellan om den högskoleutbildade teknikerpersonalen.

Beslut om vakantsättning av tjänst för möjliggörande av kontraktsanställning meddelas på vederbörande departements föredragning efter hörande av en för ändamålet inom Kungl. Maj:ts kansli inrättad särskild delegation, kontraktsdelegationen.

Med kontraktsanställning följer ej pensionsrätt. Ev. pensionering förutsettes därför skola ombesörjas genom den kontraktsanställdes egen försorg.

Kostnaderna för kontraktsanställd personal bestrides vid de affärsdrivande verken av driftmedel och inom statsförvaltningen i övrigt från det anslag, från vilket lönen skulle ha utgått, därest befattningshavarna innehaft motsvarande vakantsatta tjänster. Särskilda medel för möjliggörande av kontraktsanställning har ej ställts till förfogande. Det förutsattes sålunda, att av ev. kontraktsanställning föranledda merutgifter rymmes inom vederbörande anslag. Vad angår avlöningsanslagen, skall kostnaderna för kontraktslön belasta icke-ordinarieposten. Denna får därvid i förekommande fall överskridas med belopp, som, i det fall den vakantsatta tjänsten är ordinarie, motsvarar grundlön och rörligt tillägg för denna, och, i det fall den vakantsatta tjänsten är icke-ordinarie, motsvarar rörligt tillägg för densamma.

Till Kungl. Maj:t har efter den 1 juli 1957 gjorts framställning om vakantsättning av tjänster för möjliggörande av kontraktsanställning i sammanlagt 13 fall, nämligen i fem fall från vattenfallsstyrelsen, i två fall från envar av försvarets forskningsanstalt, telestyrelsen och järnvägsstyrelsen samt i ett fall från vardera av fortifikationsförvaltningen och flygtekniska försöksanstalten.

Kungl. Maj:t har, efter hörande av kontraktsdelegationen, bifallit framställningarna i 12 fall.

Vattenfallsstyrelsen har i skrivelse den 1 april 1958 framhållit, att den inskränkning i dess tidigare befogenheter att anställa viss personal genom personliga avtal, som riksdagens beslut med anledning av prop. 1957: 120 medfört, inneburit ett synnerligen allvarligt slag mot styrelsens personalpolitik. Styrelsen har härigenom förhindrats att, som tidigare skett, vid sig fastare binda sådana unga tekniker, bland vilka chefstjänsterna i regel rekryterats. Härigenom kommer enligt styrelsens mening kvaliteten på styrelsens teknikerpersonal utan tvekan att sjunka på ett sätt, som kan bli katastrofalt för verkets nuvarande höga tekniska standard. Med anledning härav har styrelsen hemställt, att Kungl. Maj:t måtte föranstalta om att styrelsens tidigare befogenheter att anställa tjänstemän genom personliga avtal återställes så att anställning tillåtes även i lönegrad under lönegrad A 26.

Sveriges civilingenjörsförbund har i särskild skrivelse framhållit, att de

genom prop. 1957: 120 beslutade åtgärderna rörande en friare lönesättning för högskoleutbildad teknikerpersonal icke haft åsyftad effekt. Med anledning härav har förbundet anhållit om en omprövning av bestämmelserna i detta hänseende.

Departementschefen. Den möjlighet till vidgad användning av anställning med personligt kontrakt av högskoleutbildad teknikerpersonal, som öppnades genom riksdagens beslut med anledning av förslag i prop. 1957: 120, har hittills utnyttjats endast i starkt begränsad utsträckning. Såsom framhållits i det föregående har sålunda sedan den 1 juli 1957 endast i 13 fall gjorts framställning om vakantsättning av viss tjänst för möjliggörande av kontraktsanställning. Av dessa framställningar har Kungl. Maj:t, efter kontraktsdelegationens hörande, bifallit 12. Värdet av anordningen med kontraktsanställning torde, trots det ringa antal fall om vilket hittills varit fråga, vara ådagalagt. I de fall kontraktsanställning medgivits har det inneburet, att vederbörande myndighet kunnat i en brydsam personalsituation förvärva eller behålla en högt kvalificerad tekniker.

Det kan emellertid konstateras, att kontraktsanställning kommit till användning i mindre omfattning än som väntades vid framläggandet av prop. 1957: 120. Anordningen torde vidare endast i begränsad omfattning ha medfört den förbättring i fråga om att förvärva och behålla personal för kvalificerade tekniska arbetsuppgifter, som åsyftades med förslaget och som måste anses önskvärd i den alltjämt rådande bristsituationen i fråga om personal för dylika uppgifter. Ett väsentligt skäl härtill synes vara att kontraktsanställningen begränsats till civilingenjörer. På många områden går nämligen utvecklingen i sådan riktning, att för det tekniska forsknings- och utvecklingsarbetet vid sidan av civilingenjörer i ökad utsträckning anlitas personal med akademisk examen i fysik, kemi och matematik och angränsande ämnesområden. Inom vissa myndigheter, där angivet förhållande råder, synes det ha bedömts vara förenat med svårigheter att tillgripa kontraktsanställning för civilingenjörspersonal, när möjlighet till sådan anställning ej förelegat beträffande akademiskt utbildad personal med samma eller likartade uppgifter. Till kontraktsdelegationen har, enligt vad jag erfarit, önskemål under hand framförts om en vidgning av området för kontraktsanställning i här angivet hänseende. Det bör också framhållas, att redan i vissa yttranden — bl. a. av vattenfallsstyrelsen, matematikmaskinnämnden och flygtekniska försöksanstalten — över civilingenjörsutredningens betänkande, som låg till grund för utformningen av förslagen i prop. 1957: 120, framhölls, att kontraktsanställning borde få tillämpas även för annan högskoleutbildad personal än civilingenjörer. Jag vill här även erinra om den markerade brist, som f. n. råder på personal med avsedd naturvetenskaplig högskoleutbildning.

För egen del finner jag, mot bakgrunden av nu angivna förhållanden, övertygande skäl tala för en vidgning av tillämpningsområdet för kontraktsanställning till viss personal med naturvetenskaplig utbildning. Jag

vill därför förorda, att kontraktsanställning i fortsättningen får användas för universitets- eller högskoleutbildad personal, som tas i anspråk för tekniska forskningsuppgifter eller därmed närbesläktat högt kvalificerat tekniskt utvecklingsarbete.

Jag vill framhålla, att det från skilda håll gjorts gällande, att kontraktsanställningen även i övrigt omgärdats av alltför snäva bestämmelser. Detta synes gälla såväl avgränsningen till tjänster i lägst A 26 som avsaknaden av pensionsrätt vid kontraktsanställningen. Vid myndigheter, där kostnaderna för kontraktslön skall belasta avlöningsanslag, lärar vidare den omständigheten, att särskilda medel för kontraktslöner ej ställts till förfogande, i åtskilliga fall ha förhindrat en såsom angelägen bedömd anställning på kontrakt.

I nu angivna hänseenden är jag ej beredd att föreslå någon ändring i de av statsmakterna år 1957 uppdragna riktlinjerna för kontraktsanställningens utnyttjande. Härav framgår att jag ej kan tillstyrka vattenfallsstyrelsens hemställan om vidgade befogenheter att anställa personal genom personliga avtal. Vid vattenfallsverket bör sålunda i alla avseenden gälla samma grunder för kontraktsanställningen som vid statsförvaltningen i övrigt, dock att vid vattenfallsverket kontraktsanställning alltjämt bör kunna komma till användning — förutom för personal med tekniskt forsknings- och utvecklingsarbete, som nyss sagts — för ledande ingenjörspersonal vid byggnadsverksamheten, vartill i detta sammanhang räknas även konstruktionsverksamhet och av verkets byggande uppgifter i övrigt föranledd verksamhet.

Jag vill i förevarande sammanhang slutligen anmäla, att det under de senare åren vid ett par tillfällen visat sig, att det skulle ha varit av stort värde om kontraktsanställning kunnat tillämpas även inom andra områden av statsverksamheten än det tekniska. Det har här varit fråga om situationer, då det gällt att från arbetsmarknaden i övrigt till statlig tjänst knyta personer i sådan ställning, att löneplanslönen ej varit konkurrenskraftig. Därest riksdagen ej har något att erinra häremot, synes Kungl. Maj:t böra äga befogenhet att efter särskild prövning i starkt begränsad omfattning medgiva kontraktsanställning, i fall som här avses. Kravet på utbildning som i det föregående sagts bör därvid ej upprätthållas. Vidare bör frågan om kontraktsvillkoren prövas inom Kungl. Maj:ts kansli. I samband med meddelande av beslut om vakantsättning av berörd tjänst bör Kungl. Maj:t äga bemyndiga viss eller vissa personer att å Kungl. Maj:ts vägnar teckna kontrakt med vederbörande. I övrigt bör de generella riktlinjerna för kontraktsanställning äga tillämpning.

Det torde få ankomma på Kungl. Maj:t att meddela de närmare föreskrifter, som kan erfordras för tillämpning i huvudsaklig överensstämmelse med vad jag nu anfört, av kontraktsanställningsformen.

Under återopande av det anförda hemställer jag, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen att

dels godkänna de framlagda grunderna för kontraktsanställning av viss universitets- eller högskoleutbildad personal m. m.,

dels ock bemyndiga Kungl. Maj:t att utfärda de närmare föreskrifter, som må finnas erforderliga för tillämpningen härav.

Med bifall till vad föredraganden sålunda, med instämmande av statsrådets övriga ledamöter, hemställt förordnar Hans Maj:t Konungen, att proposition av den lydelse, bilaga till detta protokoll utvisar, skall avlätas till riksdagen.

Ur protokollet:

S. Helander